

talsmæssig Ligelighed, er dette Hovedpaabudet. Det fremgaar ogsaa af den paa-gældende Paragrafs hele Konstruktion. Forholdsmæssighed er Hovedpaabudet, det maa man være klar over, naar man nu gaar til disse Forhandlinger, og en sand Ven af Enmandskredse kan ikke ved at lægge sig i Vejen for Forholdsmæssighed hindre, at denne til syvende og sidst gaar af med Sejren. Det tror jeg, man bør være klar over, og de Mænd af Venstre, som er Tilhængere af Enmandskredssystemet, maa ikke — det tillader jeg mig at sige til dem ved Begyndelsen af disse Forhandlinger — tro, at de ved at stille sig paa det negative Standpunkt: Vi vil ikke forandre Valgloven, og saa er alting i Orden, vil opnaa at faa Enmandskredsene sikret i Evighed. De maa være klare over, at Forholdsmæssighed er Grundlovens Hovedpaabud. Hvis man derfor vil bevare Enmandskredse, maa man være med til at finde en Ordning, hvorved disse bevares og dog Forholdsmæssigheden sikres.

Sigurd Berg: Det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg) begyndte sine Udtalelser med at anke over den Tone, som jeg havde brugt i mit Foredrag, og det uddybede han yderligere i „Social-Demokraten“ i Gaar, hvor han taler om, at der var megen Larm og Støj i Salen paa Grund af mine Ord. Jeg beklager dybt, hvis jeg har saaret det ærede Medlems musikalske Sans, men jeg kan dog til min Undskyldning anføre, at jeg sidder paa en Plads i denne Sal — det samme gælder hele Midterpartiet her i Salen —, hvor man ikke kan høre. Jeg vil antage, at det ikke er 10 pCt. af Talerne her paa Talerstolen, man kan høre paa de Pladser, og derfor har jeg vænnet mig til at tale noget højt her for at give andre Talere et godt Eksempel. Jeg tror, at det indvirker paa Antallet af Tilhørerne her i Salen, at saa overordentlig mange, som det faktisk er Tilfældet, ikke kan høre Talerne fra deres Pladser. Der er forskellige andre Ting, der ogsaa bevirker, at Interessen for Salsarbejdet slappes. Naar saaledes Salsmændene skal være inde hele Aaret igennem, og naar Sagerne ofte kommer paa Rigsdagens Bord bunkevis og saa daarligt forberedte, som de gør, slappes Interessen for Rigsdagsarbejdet. Men de rent formelle Ting bidrager, som sagt, ogsaa til at slappe Interessen for Salsmøderne; man vilde ellers sidde paa sin Plads og høre efter, men da man ikke kan høre noget fra sin Plads, kan

det være rimeligt, at man ofte foretrækker at udrette et eller andet nyttigt politisk Arbejde i den Tid. For øvrigt interesserede mig, at Udtalelserne om Larm og Støj kom fra det ærede Medlem. Det kunde maaske bidrage til, at det ærede Medlem vil tage ogsaa sig selv lidt under kritisk Behandling til visse Tider; deraf vil der maaske ogsaa opnaas noget godt for det ærede Medlem.

Jeg var i hvert Fald saglig i mine Betragtninger, det vil det ærede Medlem vist ikke nægte. Men det var det ærede Medlem ikke. Han talte om Grundlovens Bestemmelser og om, at der skulde være Ligelighed i Repræsentationen for Anskuelseerne. Men Brøleaber og Papegøjer, sagde det ærede Medlem, skal vi vogte os for. Jeg tror nu, det er lidt farligt at komme ind paa en saadan Vejning. Den, som den ene synes er en Brøleabe, synes den anden maaske ikke er en Brøleabe, og det kan altid afstedkomme visse Vanskeligheder, naar Talen er om Valglove. Jeg tror, man skal se bort fra den Slags gode Raad til hinanden og sørge for, at det bliver en rimelig og god og praktisk Valglov, som kommer til at gælde i dette Land.

Det ærede Medlem havde ogsaa en rent personlig Slutningsbemærkning til mig, og den uddyber han ligeledes meget stærkt i sine Artikler i „Social-Demokraten“, hvor han skriver om, „at den ministersyge Hr. Berg“ maa vente o. s. v., o. s. v. Den Argumentation har jeg hørt, lige siden jeg var Barn. Den Gængselød den rigtignok overfor Fader fra den yderste reaktionære Side her i Landet; det blev anset for et særdeles fattigt og tarveligt Argument, og hvis det ærede Medlem har Brug for det Argument, skal jeg ikke misunde ham det. Men hvad fører det til, at vi bruger den Slags Argumenter overfor hinanden? Til ingenting. Jeg kunde jo svare det ærede Medlem, at naar han er saa ivrig efter alle mulige teoretiske Manøvrer, er det, fordi han ogsaa spejder efter en fortsat Blok her i Landet, og saa er det vel ikke Meningen, at det Ministerium, vi nu har, uden videre skal blive siddende. Saa antager jeg, at der kommer nogle flere af samme Kaliber som „min Ven Stauning“, for at tale med den tyske Rigskansler, ind i Ministeriet, og saa kunde der jo blive Plads for det ærede 10de Medlem for Hovedstaden. Saaledes kunde jeg ogsaa staa og sige, men vilde den Slags Udtalelser gavne det politiske Arbejde? Jeg har ogsaa her under Finanslov-